

1. "Luftschloss" - ?

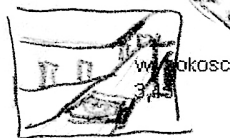
- WIELKIE WSPOMNIENIE -

2. FUTURE JACOPO
SUOMBINA AC OSWIECLE
???

czy byś interesował się
ze coś tam jest

"Replay"
telif

lampy moje wrona
z pasami

2770

550

620

3410

1880

970

1840

PRZEKŁAD
TV

2670

4400

3. pisze
DUŻYMI LITERAMI

lub wideo ?
przy podłodze

plus więcej
praca ?

"Ancient Memories"

5810

400

690

"Nadchodząca"
wzmiana

"Hob dla"
małki wpięci
2023

"WIELKIE WSPOMNIENIE"
biblioteka
Szkolna waga + telif
obraz obiektyw

4470

opłać ze składowej
wzrost części
obiektyw
ingenijer
w podłodze

6270

1580

przebieg
wzmiana
zobowiąz

4400

drzwi
Hejście

Wiemel
opłata
wpięci

330 m!

patronat
mapka nościemy, reszta nościemy
ramki

CZY JEDNO WSPOMNIENIE JEST JEDNO?

A może działa jak system refrenów: powtarza się, zapętla, gubi, ale czasem pozwala wyjść poza własny cykl. (Górniak)

CZY FORMA MOŻE STAĆ SIĘ
NARZĘDZIEM PORZĄDKOWANIA
WEWNĘTRZNEGO CHAOSU?

Białe, pozornie chłodne figury tworzą coś na kształt „pensjonaciku pamięci” (Trusewicz). To architektura zbudowana z niedopowiedzeń i wewnętrznych przesunięć.

CO DZIEJE SIĘ Z DOŚWIADCZENIEM,
KIEDY PRZESTAJE BYĆ TERAŹNIEJSZE?

Prace Igi Niewiadomskiej sytuują się na granicy między tym, co trwałe i namacalne, a tym, co wymyka się bezpośredniemu uchwyceniu.

Artystka rozkłada to napięcie na materię: na powierzchnię reliefów, które zdają się coś przechowywać, oraz na układy form balansujące między zapisem a śladem.

Jej realizacje nie odtwarzają obrazów — budują dla nich warunki bytowania.

JAK UCHWYCIĆ TO, CO ISTNIEJE

TYLKO WE FRAGMENTACH?

Gipsowe reliefy i obiekty ze sklejki operują językiem redukcji. Organizują ciężar, rytm i relacje między własnymi elementami oraz sobą nawzajem. To oszczędny system wizualny, w którym to, co chłodne i zdystansowane, zaczyna funkcjonować jako nośnik sentymentu i emocji. W ten sposób wystawa reprodukuje w przestrzeni lęk i wątpliwości, które — niczym sępy w zawieszeniu — krążą nad konstrukcją „WIELKIEGO WSPOMNIENIA”.

CZY MOŻNA ZATRZYMAĆ COŚ,
CO UPARCIE POWRACA?

Wystawa Igi Niewiadomskiej otwiera przestrzeń wątpliwości i prowokuje: czy da się rozbroić natarczywe obrazy, które burzą poczucie teraźniejszości? Czy można je oswoić, zamykając w formie?

LEKTURY TOWARZYSZĄCE

- 1 *Plemię*, Michał Trusewicz
- 2 *Malina*, Ingeborg Bachmann
- 3 *Jestem małą muszką owocówką, przyleciałam na ciebie popatrzeć*, Ewelina Figarska
- 4 *Pięć adaptacji*, Mateusz Górniak
- 5 *Gdańskie wspomnienia młodości*, Joanna Schopenhauer

IS A SINGLE MEMORY TRULY SINGULAR?

Or perhaps it works like a system of refrains: repeating, looping, leading us astray, yet at times allowing us to step beyond its own cycle. (Górniak)

CAN FORM BECOME A TOOL FOR
ORDERING INNER CHAOS?

White, seemingly cold shapes create something akin to a memory chamber (Trusewicz). It's an architecture built of ellipses and internal displacements.

WHAT HAPPENS TO EXPERIENCE
ONCE IT IS NO LONGER PRESENT?

Iga Niewiadomska's works operate at the threshold between durability and tangibility on the one hand, and that which resists direct apprehension on the other. The artist translates this tension into matter: into reliefs that seem to hold something, and into formal arrangements that oscillate between record and trace. Rather than reproducing images, her works create conditions for their continued existence.

HOW TO GRASP SOMETHING

THAT EXISTS ONLY IN FRAGMENTS?

Plaster reliefs and plywood objects employ a language of reduction. They organise weight, rhythm and internal relationships — both within individual works and across the exhibition as a whole. This restrained visual system allows elements typically perceived as cool or distanced to function as carriers of affect and emotional charge. In this way, the exhibition spatialises anxiety and uncertainty, which — like vultures suspended midair — hover above the structure of THE GRAND MEMORY.

CAN SOMETHING THAT KEEPS
RETURNING BE CONTAINED?

Niewiadomska's exhibition opens a space of uncertainty and poses a set of questions: can you disarm the intrusive images that destabilise the sense of the present? And can you tame them by enclosing them within form?

SELECTED LITERATURE

- 1 Michał Trusewicz, *Plemię* (Tribe)
- 2 Ingeborg Bachmann, *Malina*
- 3 Ewelina Figarska, *Jestem małą muszką owocówką, przyleciałam na ciebie popatrzeć* (I Am a Little Fruit Fly, I Flew Over Just to Look at You)
- 4 Mateusz Górniak, *Pięć adaptacji* (Five Adaptations)
- 5 Johanna Schopenhauer, *Gdańskie wspomnienia młodości* (Memories from my youth in Gdańsk)